

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Z á ř í 1 9 6 6

Roč.III. - čís.9

Josef K o z á k

Ž n ě

Žár
až se v očích tmí
a v tepnách
drobná horká slunce vybuchují.

Pět peněz křepelčinych
ryze zlatých
kutálí se do příkopu.

Ze všech koutů,
ze všech stébel
proud řížového zrna stéká
na zem, do pytlů, na valník
a každé zrno
sto chutí má
na vysoké věži zvonem být
a odtud z plných plic hlaholit
chválu úrody a zrání.

S O B O T K A R O K U 1 9 6 6 .

Někteří rodáci ze Sobotecka, kteří se již dlouho nedostali do našeho kraje a které zaujal článek o tom, zda je Sobotka městem a pak odpověď ONV, nás požádali, abychom napsali o tom, jak vypadá Sobotka roku 1966. Vyhovujeme jim tímto článkem.

Sobotka byla povýšena na město roku 1498. V současné době má kolem 2000 obyvatel, s připojenými šesti osadami asi 2500 obyvatel. V městě je provedena kanalizace, vodovod, elektrizace, místní rozhlas, telefonní síť má asi 150 stanic. Sobotkou prochází dráha Mladá Boleslav - Stará Paka a je zde významná křižovatka ČSAD (13 tratí, z toho 5 dálkových). Většina ulic je dlážděných, potok Klenice je na části území města zatrubněn. Je zde 12 samostatných památek I.třídy (kostel, děkanství, Šrámkův dům, rodný dům Fráni Šrámka, stará radnice, špitál, Humprecht, rodácký pomník a pomník Rudarmejců na hřbitově, pomník Václava Šolce, sousoší na náměstí a socha Jana Nepomuckého u Syrovandy) a v I.památkové třídě je i soubor 43 staveb lidové architektury (mezi nimi jsou i rodné domy V.Šolce a Fr.V.Jeřábka). Z dalších budov vyniká sídlo MNV a krásnou snatkovou sání a budova St.spořitelny, kde je umístěno i ústře-

dí Komunálních služeb, okrsek VB a zasedací síň MNV. Celé město zkrášlují vzorně udržované parkové plochy, koupaliště a nově budovaným rekreačním střediskem a dokončovaný stadion.

Odedávna je Sobotka významným kulturním střediskem, rodištěm mnoha vynikajících lidí, na něž upomínají pomníky a desky na rodiných domech i hroby na hřbitově. Dnes je nejvýznamnější kulturní akcí každoroční Šránkova Sobotka s celostátním ohlase, dále se pořádají různé kursy, přednášky aj. Kultura slouží i kino, divadlo (jeviště přistavěné k sokolovně), Šránkův dům s jeho archivem, kde pracuje mládežnické recitační studio, Humprecht s vlastivědným a literárním museem (ročně kolem 35000 návštěvníků), nově organizovaná okrsková knihovna a Kniha. Pro mládež zde jsou jesle, mateřská školka se třemi třídami a ZDS s 16 třídami, polytechnickou dílnou a budovou družiny mládeže. Tělovýchova má k dispozici sokolovnu a než bude dokončen stadion, hřiště pod Humprechtem a za sokolovnou.

Lékařská péče je zajišťována v samostatné budově zdravotního střediska dvěma obvodními lékaři, dvěma dentisty, dětskou lékařkou a dalšími pracovníky, dojíždějí sem i specialisté. Ve městě je též lékárna.

Ze závodů a podniků zde existují provozovny: Středočeská Fruta, Stavební izolace, sklárny Bohemia, Turnovské brusírny, z drobnějších Technolen, Snaha, po dvou dílnách Dřevotvaru a Sněžky, provozovna Kovo-dřevo-elektro, Okresní stavební podnik, pekárna, jatky, veterinární nemocnice, Rozvoj, Výkupní sklad a Uhelné sklady; dále zde je pošta, St. spořitelna, Okresní archiv, opravná Radio-televize, Vých.energetické závody, Vodohospodářská správa, Fotografie, hodinářství, opravná Snaha, sběrny Vkusy a Rozvoje, stánek PNS, garáže ČSAD a benzinová pumpa. Zemědělskou výrobu zajišťuje JZD Nástup Stankova Lhota.

Komunální služby mají provozovny: holičství a kadeřnictví, krejčovství/pánské i dámské/, lázně, zahradnictví, elektroinstalace, květinová síň, pohřební služba, CIS, autoopravná, prádelna, sběrna čistírny, klempířství, osobní a nákladní autotaxi a potahová služba, cementárna, kovárství, sklenářství, malířství pokojů, mandlování prádla, kominictví, údržba hrobů na hřbitově a organizují odvoz popela. Drobné služby MNV zajišťují plakátování, dovoz plynu, svatební obřady, pobyt v rekreačním středisku pod Humprechtem atd. Domovní správa má v péči 36 domů.

Obchodní síť je zastoupena prodejnou Sněžky, Jednota obhospodařuje 4 pohostinské provozovny (Pošta, Beseda, Syrovanda a Turista), 2 sezonní provozovny (koupaliště a kiosky Humprecht) a 16 prodejen (2 potraviny a samoobsluha potravin, bufet, zelenina, textil, obuv, galanterie, 2 řeznictví, mlékárna, drogerie, kovo-sklo, papír, hračky a elektro).

Z různých politických a společenských organizací pracují v Sobotce: MV KSČ, MNV a jeho komise, Osvětová beseda, Místní komise lidové kontroly, Sbor pro občanské záležitosti, ČSM, Čsl.strana lidová, PS VB, Sokol, Svazarm, požárníci, 2 skupiny ČsČK, SČSP, SPB, Baráčníci, invalidé, filatelisté, zahrádkáři, včeláři, myslivci, ochotníci, SRPŠ při mateřské školce a při ZDS, pionýři, recitační studio Šránkova domu, dozorčí výbory Jednoty, 2 církve. Kromě toho jsou ZO ROH a některých dalších organizací v jednotlivých závodech.

Tak tedy vypadá ve zkratce Sobotka roku 1966.

Pozn.: Pořadí jednotlivých podniků, organizací atd v článku bylo stanoveno náhodně, aniž by se některým dávala přednost.

S p o l u p r á c e r o d i n y a š k o l y

Sobotecký učitel František Stuchlík neužíval ve škole tělesných trestů. Posílal po dětech rodičům stručnou zprávu. Např. dopoledne odevzdal žák otcí lístek: "Jarka zlobil. Stuchlík."

Odpoledne přinesl týž žáček zkroušeně odpověď na druhé straně lístku: "Dostal svoje. Otec."

Prý se to dobře osvědčovalo.

Zapsal: V.Š.

V Ý S T A V B A M Ě S T A

Ze zprávy předsedy komise pro výstavbu MNV, přednesené na plenárním zasedání MNV v Sobotce 8. září 1966.

Zpráva o stavu, údržbě a výstavbě města nebyla podávána na plenárním zasedání od podzimu roku 1964. O výstavbě a údržbě města v roce 1965 referoval předseda komise pro výstavbu v našem časopise č.1/III.

Úsek výstavby a údržby města řídí komise pro výstavbu, realizace akcí organizují a zajišťují uvolnění funkcionáři a pracovníci MNV.

Máme-li hodnotit město z hlediska komise pro výstavbu, musíme přihlížet ke stavu jeho domů, komunikací, inženýrských sítí a přípojek na okolí. Se zřetelem k značnému opotřebení nemůžeme považovat současný stav za optimální. Možnost zlepšení je dána poměrem obnovy k opotřebení města v jednotlivých letech. Dosažitelnost příznivého poměru je závislá jednak na materiálních a finančních prostředcích, jednak na prováděcích kapacitách. O tvorbě finančních zdrojů při omezených dotacích z vyšších míst rozhoduje značnou měrou hospodaření MNV a jeho služeb.

MNV podrobně zná celkový stav a potřeby města na úseku výstavby a údržby. V rámci daných podmínek usiluje o maximálně možné zlepšení a mobilizuje občany k pomoci při realizaci těchto snah.

Přes omezené možnosti v uplynulém období nelze podceňovat vykonanou práci. Zde je třeba uvést na úseku zlepšování domovního fondu dokončení generální opravy "Pečova domu" (č.122), pokračování v rekonstrukci hotelu Pošta, běžné opravy na budově školy, na sokolovně, požární zbrojnici, kostele a nejnnutnější údržbu v jiných objektech. Dokončením výstavby několika rodinných domků v letošním roce dosáhl celkový počet domků zbudovaných po roce 1948 čísla 23 a 6 obytných chat a zahradních domků schopných pro celoroční bydlení. Kromě této nové výstavby je nutno s povděkem kvitovat celkové opravy a rekonstrukce starších rodinných domků, prováděné občany města.

Také ve zlepšování městských komunikací se dosáhlo dobrých výsledků. Byla dokončena Zahradní ulice s navazujícími ulicemi Krátkou a Příčnou nákladem přes Kčs 600.000. Podařilo se zajistit úpravu povrchu ulice Na šafrancích, o kterou se již dlouho usilovalo. Dále byla rozpracována oprava Březenské ulice a výdlažba ulice Na závisti, která bude letos dokončena. I když došlo k přechodnému zhoršení městských komunikací rozkopáním chodníků při pokládání telefonních kabelů, je třeba hodnotit toto poslední období péče o komunikace velmi kladně. Přechodné zhoršení stavu chodníků bude po slehnutí zeminy odstraněno zádlažbou, která se na některých místech již provádí.

Akce Z ve městě pokračovala budováním sportovní základny za ZDŠ. O práci vykonané v letech 1964 - 1965 informuje citovaný článek v našem časopise. I letos se práce na stadionu úspěšně rozvíjejí přes nepříznivé počasí, které ovlivňuje jejich průběh.

Podstatného zlepšení bylo dosaženo v rekreačním prostoru pod Humprechtem, kde bylo postaveno 10 chat k pronajímání, 1 chata pro společnou a hospodářskou potřebu a zahájeny další úpravy. Přestože letos pro nepříznivé počasí nebylo možno využít této rekreační základny plnou měrou, lze předpokládat, že v budoucnosti se projeví vynaložené investice příznivě jak ve zlepšení rekreačních možností občanů města, tak i v hospodaření MNV.

Při hodnocení dosavadních úspěchů nelze přehlížet to, co nebylo vykonáno, ačkoliv potřeba je velmi naléhavá. Zde je nutno uvést především zatrubnění potoka ve městě, o kterém se již dlouho usiluje a jež se nepodařilo zajistit přes veškeré úsilí MNV a intervence u příslušných orgánů lidosprávy a orgánů vodohospodářských. Dále nebyla dosud provedena rekonstrukce rozvodu elektrického proudu nn ve městě, takže i nadále trvají nepříznivé poměry v dodávce elektrického proudu při špičkovém zatížení a nelze zajišťovat navazující rekonstrukci městského osvětlení.

Pro bližší objasnění nejdůležitějších úkolů, na něž je třeba soustředit pozornost v budoucnosti, je třeba uvést tyto potřeby:

Opravy památkových objektů (Humprecht, stará radnice, kostel a děkanství):

Na Humprechtu, který je hlavní dominantou a nejatraktivnějším objektem města, je zapotřebí hodně oprav. Je to především oprava střech a fasády, ale jsou nutné i opravy truhlářské a natěračské, provedení rozvodu elektrického proudu aj. Přes velkou naléhavost těchto oprav se dosud nepodařilo zajistit finanční úhradu ani kapacitu pro jejich realizaci.

Stará radnice se schátralou barokní krytinou věže a podepřeným zdívem se konečně dočká opravy. Byla vypracována dokumentace na generální opravu věže, opravu a částečnou vnitřní rekonstrukci objektu. Tyto opravy budou financovány z prostředků plánovaných ONV a bude je provádět OSP Jičín. Mají se zahájit ve 4.čtvrtletí t.r. Celkový náklad bude činit cca Kčs 180.000. Po provedení těchto oprav a úprav se objeví radnice opět v plné kráse a městské kino bude vybaveno zlepšeným příslušenstvím.

Na kostele byly provedeny v poslední době nutné opravy střechy. To však zdaleka nekryje potřebu stavebních oprav. Je nutná celková generální oprava, aby se tato druhá dominanta města a významná památka I. třídy opět zaskvěla v plné kráse a aby byla řádně konzervována. Realizace této opravy není pro nejbližší dobu zajištěna.

U děkanství, které je rovněž klasifikováno jako památka I. třídy, je třeba dokončit generální opravu, kterou kdysi dost neúspěšně zahájil OSP Mn.Hradiště. Ani tato akce není pro nejbližší dobu zajištěna.

Domy MNV (budova MNV, spořitelna a bývalý soud) potřebují stálou údržbu. Bude zajištěna běžnou údržbářskou kapacitou z rozpočtu MNV.

Naléhavá je potřeba dalších generálních oprav domů domovní správy. Tato spravuje dnes 36 domů s 205 bytovými a provozními jednotkami. Během svého trvání (od 1.IV.1954) zajistila generální opravu 11 domů a provedla modernizaci a zlepšení celé řady bytových jednotek. Je to záslužná práce, která přispívá k zlepšení vzhledu města i k zlepšení celkového stavu jeho bytového fondu. Přesto by bylo prospěšné zvýšení finančních prostředků a kapacity pro generální opravy budov, aby se jejich realizace urychlila. Pro příští rok se počítá s částečnou generální opravou domů č.204 a 295 ("u Slavíků"), u nichž v současné době zchátralý stav střech a fasád ohrožuje bezpečnost chodců na ulici. Dále bude pokračovat domovní správa v rámci finančních a kapacitních možností v běžných opravách domů a modernizaci bytových jednotek.

Také u řady soukromých domů se naléhavě projevuje potřeba větších oprav. Povážlivý je stav domu č.126 ("u Pažoutů"), kde se v důsledku sesednutí pilířů projevují povážlivé trhliny v klenbě a štítovém zdívu nad podloubím. Zde bude nutno v zájmu bezpečnosti chodců a plynulosti provozu na přilehlé komunikaci přikročit k nějakému řešení. Jinak je zapotřebí, aby soukromí vlastníci rodinných domů i nadále pokračovali v jejich údržbě, celkových opravách a rekonstrukcích.

Výstavba rodinných domků ve městě pokračuje v současné době na šesti rozestavěných objektech. Podle schváleného dílčího zastavovacího plánu jsou k dispozici již jen čtyři parcely, z nichž dvě byly přiděleny. V zájmu zajištění další bytové výstavby ve shodě s územním plánem bude nutno v nejbližší době zajistit další stavební obvody s potřebnými zastavovacími plány.

Na úseku družstevní výstavby (bytové družstvo občanů) se projevuje zájem o další výstavbu. Není však k dispozici stavební kapacita, která by umožnila tuto výstavbu dodavatelským způsobem. Za těchto podmínek dojde v nejbližší době pouze k výstavbě šesti bytových jednotek pro JZD v prostoru nad jatkami. Výhledově plánuje JZD dalších dvanáct bytových jednotek.

Naléhavá je potřeba dalších oprav veřejných budov. Je to především budova ZDS. Zde se konečně zahájí rekonstrukce ústředního vytápění a dojde tak k odstranění havarijního stavu. Bylo by však zapotřebí, kromě běžných oprav, také předláždít chodník před školou a rekonstruovat

předzahrádku. Pro nedostatek finančních prostředků a kapacit nelze však v nejbližší době s uskutečněním těchto prací počítat. Naléhavá je také potřeba dokončit generální opravu sokolovny a řešit ústřední vytápění v tomto objektu. V nejbližší době je však nutno počítat zde pouze s běžnými opravami.

Ve zprávě nelze přehlédnout ani akce prováděné ve městě lidovým spotřebním družstvem Jednota. Musí urychleně dokončit rekonstrukci hotelu Pošta, kde vleklý průběh oprav a nedostatky v organizaci práce OSP dlouhodobě zhoršují vzhled města, ztěžují provoz na náměstí a vystavují opravářskou činnost OSP veřejné kritice. Kromě této akce je zapotřebí dokončit rekonstrukci hotelu Beseda (fasáda, sociální zařízení a některé vnitřní úpravy) a provést generální opravu hostince na Syrovandě, kde současný stav sociálního zařízení a kuchynských provozoven neodpovídá platným předpisům ani rozsahu provozu. Snížení nedostatku lůžkové kapacity ve městě by prospělo zřízení hostinských pokojů nad sálem tohoto hostince. K těmto požadavkům by se měla Jednota vyjádřit a urychleně je realizovat.

MNV bude pokračovat v dalších úpravách městských komunikací. Potřeb je stále mnoho, ať již jde o výdlažbu dalších ulic, či o předlažbu a zřizování nových chodníků.

Péče o zelené plochy ve městě se projevila v posledních letech zřízením několika menších parků na prolukách a nezastavěných plochách, které zlepšují vzhled města a těší se pozornosti občanů. Další zlepšení je zapotřebí v parku u nádraží, kde jsou dány podmínky pro rozšíření výsadby.

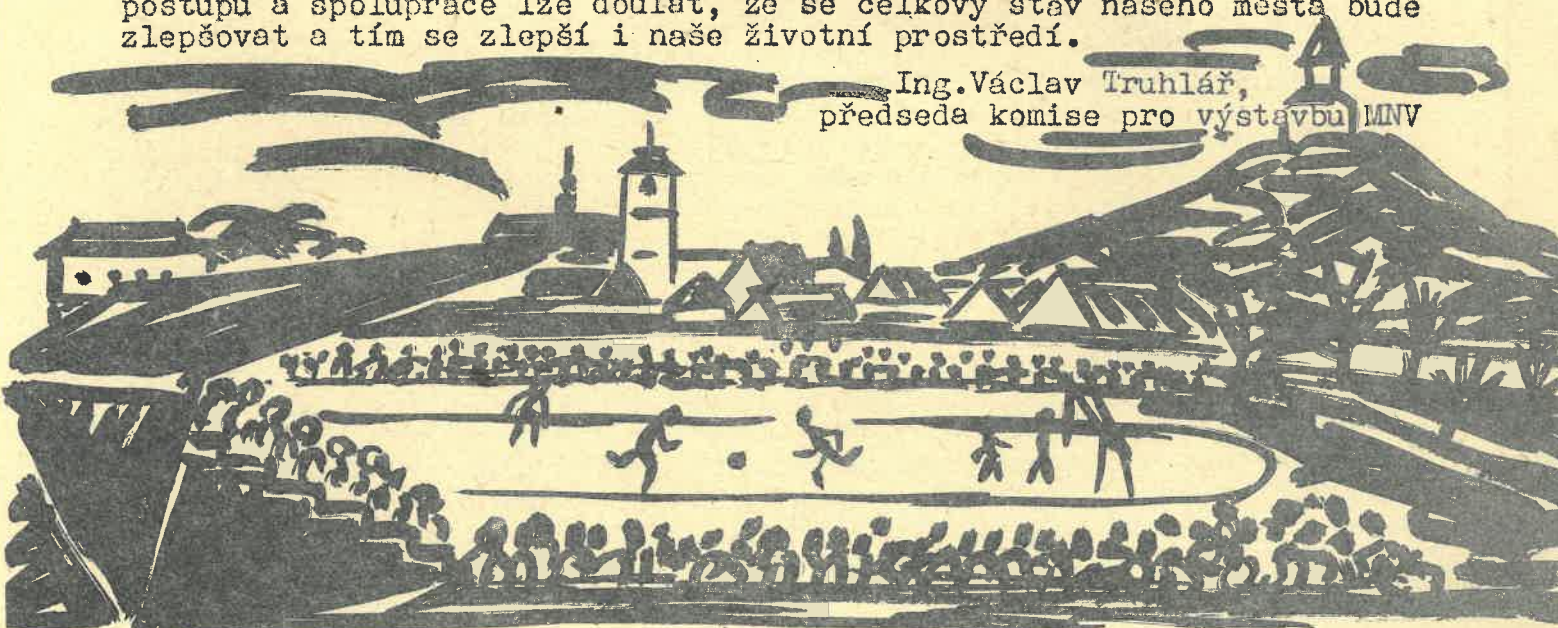
Pro zlepšení vodohospodářských poměrů ve městě - po selhání snah o zatrubnění potoka - uvažuje MNV o postupné realizaci této akce (po menších úsecích) z vlastních prostředků. Pro akci zajistí MNV technickou dokumentaci.

Na stavbě sportovního hřiště bude zapotřebí mobilizovat finanční zdroje a dobrovolné pracovníky pro její úspěšné dokončení.

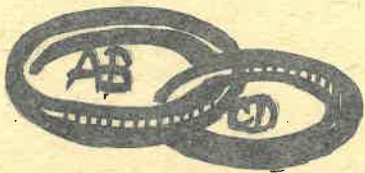
U koupaliště se bude pokračovat v zřízení elektrické instalace, v úpravách sociálního zařízení, nocležárny a v dalších zlepšeních u bazénu. Tyto akce budou financovány ze zbytku dotace KNV.

Zde byly popsány nejdůležitější potřeby města. Zdar a plný úspěch při jejich uspokojování nezáleží jen na práci a úsilí MNV, ale i na zapojení občanů města. MNV zaměří hospodaření v budoucnosti na úpravy komunikací, na vytvoření prostředků pro zatrubnění potoka a na údržbu budov. Na občanech je, aby nejen řádně pečovali o své rodinné domky, ale aby pomáhali MNV při údržbě města brigádnickými pracemi a aby se zapojili do akce Z. Dále je třeba, aby všichni občané města šetřili a hlídali společný majetek - veřejná městská zařízení. Při dodržení tohoto postupu a spolupráce lze doufat, že se celkový stav našeho města bude zlepšovat a tím selepší i naše životní prostředí.

Ing. Václav Truhlář,
předseda komise pro výstavbu MNV

V Sobotce byla zřízena SVATKA

Uzavření sňatku nese s sebou mnoho starostí. Pro to se zřizují svatební kanceláře, jejichž pracovníci na sebe přejímají starosti, které mají snoubenci s obstaráním dokladů, projednáním sňatkového obřadu, sháněním květin, hostiny, taxíků, oznámení a podobně. SVATKA, zřízená a fungující v Sobotce při DOS - zařízení MNV, obstarává žádosti o uzavření sňatku, připravuje svatební obřad nejen v Sobotce, ale i mimo město, získává snoubencům potřebné doklady, podle návrhu snoubenců ob- jednává svatební oznámení včetně štočku a přípravy obálek, obstarává květiny, výzdobu vozů, sjednává fotografa na momentky i na svatební fotografování v ateliéru, zajišťuje svatební hostiny, vypůjčí i potřebné nádobí pro svatební hostinu doma. Těmito úkony ušetří SVATKA snoubencům mnoho času a starostí a je proto vyhledávaným pomocníkem při sjednávání sňatečních obřadů v Sobotce i mimo matriční obvod Sobotka. Záleží jenom na snoubencích, aby těchto služeb využívali a dali si poradit v přípravě okamžiku, na kterém budou vzpomínat po celý život.

O.M.

Třetí rok našeho Zpravodaje...

V měsíci září slavíme každoročně Den tisku a to je i pro nás příležitost zamyslet se nad naším Zpravodajem. Nad tím, jestli ho děláme dobře či špatně, zda by se nemělo něco změnit. Odpověď na tyto otázky není jednoznačná. O oblibě Zpravodaje by svědčil stále rostoucí počet odběratelů - z původních asi 250 stoupl nyní již na více než 800. To je úctyhodné číslo. Stejně radostný je i fakt, že pamatujete na Zpravodaj svými dobrovolnými příspěvky, díky jimž mohl značně zlepšit svou vnější podobu. To vidí každý, kdo si Zpravodaj schovává a srovná si prvá cyklostylovaná čísla třeba s číslem "humprechtským".

I obsah Zpravodaje se Vám líbí. Věříme, že každý si v něm najde to své. Někdo začne vzadu zprávami ze Sobotecka, kdo zemřel a kdo se oženil, jiní hledají především tematiku Šrámkovskou, dalším se líbí seriál o válce 1866, všichni chválíte kresby Dr.Kafky. Nejvíce diskutovaná je rubrika "Literární ze Sobotecka". Někteří jste navrhovali, abychom ji vypustili, druzí si libují, že je zde zachyceno vše, co se píše o našem kraji. Volili jsme v tomto případě zlatou střední cestu a zaznamenáváme jen důležitější zprávy. Tato rubrika také dobře doplňuje "Soboteckou všehochut".

Jsme velmi rádi, že na nás nezapomínají naši věrní dopisovatelé a díky jim že máme stálou zásobu článků. Redakční rada považuje za svou povinnost poděkovat zvláště Dr.Karlu Samšínakovi, Jaroslavu Šulcovi, Dr.Vladimíru Šulcovi, Miroslavu Hatašovi, Františku Kropáčkovi, Josefu Volfovi a všem dalším, kteří obětavě a bez nároku na odměnu píší zajímavé články pro Zpravodaj. Ale stejně tak děkujeme i za řádky uznání od našich čtenářů. František Lamr ze Sobotky napsal: "Ve Zpravodaji čtu se zájmem vše od první do poslední stránky..." Herec Emil Kadeřávek z Prahy: "...řada článků mne velmi upoutala, protože časopis je dělán s láskou a odborníky". Františka Jandová z Vysokého n/Jiz.: "Tolik si přeji něco podobného u nás a ani by to nemusilo býti tak krásné a obsažné." Podobná slova čteme i v dopisech Boženy Jus z Lubaczowa v Polsku, rodiny Prádovy z Děčína a mnoha dalších čtenářů. Děkujeme jim všem touto cestou, když každému nemůžeme odpovědět přímo. Děláme totiž všechnu práci kolem Zpravodaje ve svém volném čase a toho není mnoho. Děkujeme také spisovateli Adamu Jistovi, který o Zpravodaji napsal v Kulturní tvorbě č.27/66: "...v roce 1964 si v Sobotce vzpomněli, že budou pro Sobotáky domácí i rozběhnuté po světě vydávat měsíčně Zpravodaj a do něho ukládat události současné, minulé i plánované. Nic nového a nic zvláštního, takových zpravodajů se nejen rozmnožovalo, ale

i tisklo po našich městech a městečkách mnoho, a většina z nich, zejména těch, které se na svět draly nejhalasněji, už dávno skončila svou jepičí existenci. Sobotecký zpravodaj se už žel a roste. Počtem stránek, úrovní obsahu i zevnějškem..."

Až sem by bylo všechno v pořádku. My však ale také víme o nedostatecích Zpravodaje. Je to v první řadě málo zpráv ze současnosti. Žádali jsme již mnohokrát místní organizace, podniky, veřejné orgány atd, aby nás informovali o všech zajímavostech, kterých není málo. Zatím však nemůžeme říci téměř o nikom, že by tak pravidelně činil. Vždyť i výsledky fotbalistů se někdy dovídáme až z Předvoje. To je tedy naše hlavní bolest. Nechceme nijak konkurovat okresním novinám, ale opravdu rádi bychom občas otiskli i něco o životě JZD, závodů, organizací atp. Nebude tato prosba i nadále marná?

Jinak ještě jednou všem dopisovatelům i čtenářům Zpravodaje děkujeme za trvalou přízeň a těšíme se na další dopisy a články.

Redakce

L I T E R Á R N Í S O U T Ě Ž Š S 1 9 6 7

Školská a kulturní komise ONV v Jičíně a MNV v Sobotce vyhlašují V. ročník literární soutěže Šrámkovy Sobotky pro rok 1967.

Soutěž má tři kategorie:

1. Básně, básnické sbírky, prozaické a jiné práce (divadelní hry, literární pásma apod.), vyjadřující vztah lidí k dnešku a k budování socialismu a komunismu.
2. Vědecké práce literárně vědné, týkající se autorů jičínského okresu.
3. Práce vlastivědné, obírající se vývojem přírodních, hospodářských, sociálních, politických a kulturních poměrů jičínského okresu.

P o d m í n k y s o u t ě ž e :

1. Soutěže v druhé a třetí kategorii se může zúčastnit každý československý občan; v kategorii první jednak ti, kdo pocházejí z jičínského okresu nebo v něm pracují (pracovali), jednak i ti, kdo námětově čerpají z Jičínska nebo spolupracují s některou osvětovou institucí v jičínském okrese. Účastníkům soutěže, kteří studují na vysokých školách nebo pracují ve vědeckých a jiných institucích, se doporučuje, aby si témata svých prací 2. a 3. kategorie zvolili po dohovoru se svými katedrami a institucemi.
2. Soutěž je anonymní.
3. Práce musí být původní, dosud neuveřejněné anebo uveřejněné v roce zadání práce do soutěže.
4. Soutěžní práce musí být odeslány (pod značkou) nejdéle do 15. dubna 1967 odboru školství a kultury ONV v Jičíně.

Ř í z e n í s o u t ě ž e :

Přijaté práce zhodnotí soutěžní komise při ONV v Jičíně. Komise má právo navrhnout nebo nenavrhnout cenu, ceny spojit nebo jednu cenu rozdělit. Ve výjimečných případech může komise - se schválením vyhlášeovatele - cenu zvýšit. Výsledky soutěže vyhlašuje zástupce školské a kulturní komise ONV v Jičíně ve stanovený den v rámci Šrámkovy Sobotky.

C e n y v e v š e c h t ř e c h k a t e g o r i í c h : 1. cena 900 Kčs, 2. cena 500 Kčs, 3. cena 300 Kčs.

Ž e l , ž e s e n e d o č k a l a . . .

/Ukázka z Radimských obrázků, které získaly v literární soutěži Šrámkovy Sobotky roku 1966 2. cenu ve III. kategorii/.

Valdičtí kartuziáni založili v 18. století na Radimsku tři hospody, aby jejich pivovar na Pecce mohl zásobovat poddané "pivem na pivo", tj. aby v žádné vsi nikdy Gambrinův mok nescházel. Založeny dvě kamenné

hospody: v Soběrazi /1713/ a v Radimí /1729/ a jedna dřevěná: ve Studenanech /1766/. Všechny měly čp.ll. Studenanská či jak se tenkrát říkalo studýanská mohla letos slavit 200.výročí svého trvání, neboť byla "vyzdvižena" 16.června 1766.

Bylo to roubené přízemní stavení s dvojetážovou, pěkně vyřezávanou lomenicí. Z ní hleděla ke kapličce dvě čtyřhranná, čtyřlístová okénka. Na záklopě se četl nápis: "Wizdwiženo dne 16 Junis Leta 1766 W.Wagner Risl." Okna budovy měla nadokenní karnýsovou římsu. Nalevo od vchodu se rozkládala šenkovna s pěti okny. Její povalový strop byl uprostřed podepřen vyřezávaným, na hlavici pěkně malovaným sloupem (zv.Mnichem). Kolem celé šenkovny byly lavice, sloužící za "soudnou stolicí" pro letité tanečnice. Hospoda kryta došky.

Svého významného letošního výročí se, žel, tato hospoda nedočkala. Dnes o ní možno jenom poznamenati: byla... Ve dvě hodiny v noci 24.11. 1965 vypukl v ní na půdě od cigarety neplnosmyslného výrostka zhoubný požár, který rázovitou dřevěnou památku velmi poškodil, takže nedožila, ač nejmladší z trojice kartuziánských hospod na Radimsku, v původní podobě, nýbrž jen v troskách, 200.výročí svého "vyzdvižení".

S lítostí o tom hovoří všichni, kdož v ní někdy o jarním vínku, ~~na~~ poutní zábavě a posvícenské veselici nebo v masopustě v hasičském bále (požárníci tehdy ještě nebyli) tančivali až do rána bílého. Zalitují hořce i ti, kdož si vzpomenou, jak se tam hrávalo na provizorním jeviš-tátku ochotnické divadlo, např.23.3.1931 Jiráskova Vojnarka. Pamatu-je se, milí krajané, kdo tehdy před 35 lety sklízel vavříny v této kla-sické hře?

-fb-

Dr.Karel Samšínák:

V Ý T V A R N Ě U M Ě N Í
N A S O B O T E C K U
(2.pokračování)

Více jak půl tisíciletí pak nemáme ze Sobotecka žádné zprávy o pro-jevech lidského ducha. Teprve doba Karla IV. přináší rozkvět země a technika i kultura se šíří do míst dosavadní periferie. A tak na skál-ním suku na styku několika bažinatých údolí dochází v polovině 14.sto-letí k výstavbě mohutného gotického hradu Kostí, který je dodnes jednou z nejlépe zachovaných gotických pevností v Čechách. Výzkumy architekta Storma, prováděné při rekonstrukci hradu, nám ukázaly, na kolik je nej-starší gotické jádro hradu závislé na karlštejnské huti. Je to zvláště hlavní rytířský sál gotického paláce se šťastně zachovaným portálem kaple umístěné v kulaté věži, jehož žebro má profil široké hrušky, kte-rý tuto významnou stavbu datuje do konce 14.století. Gotických kamenic-kých článků i gotické výzdoby se zachovalo velmi málo a tak nám jen skromné staré zápisy dávají poněkud nahlédnout do nádhery zlatých a ma-lovaných pokojů. To všechno padlo za opět třicetileté válce. Kromě pa-láce vznikl začátkem 15.století ještě sál v nejvyšším patře věže, vyba-vený sedátky s krásnými kružbami v oknech a kamennou skřínkou zdobenou jemným gotickým ornamentem.

Pravděpodobně zároveň s Kostí - ne-li ještě o něco dříve (jak možno usuzovat z úzkého vítězného oblouku) - vznikl asi kostelík ve Vlčím Po-li, který násilnou regotizací koncem minulého století ztratil mnoho ze svého půvabu. Někdy těsně potom vzniká ještě kostel v Nepřívěci, jak možno soudit podle kružby gotického okénka v kněžišti. Za zmínku však stojí, že již ze začátku 14.století se nám zachoval zbytek náboženské knihy, objevený ve vazbě jedné ze soboteckých cechovních knih, uložených tehdy v soboteckém museu. * - za války

Stavba a přestavby hradu Kostí zaplňují pak několik století. Poučení o tom najde čtenář v řadě příruček, vydaných v poslední době. Za zmínku stojí z původní stavby ještě sloupy, podpírající kdysi vstupní peron

hlavního paláce a mající románský ráz. Snad skutečně doklad Birnbaumovy románské renesance, jak konstatoval Dr. Turek. Z 15. století pochází ještě málo významná heraldická malba v kapli a jemně tesaný znak s kančí hlavou na zdi renesančního paláce, který vznikl za Selemberků. Kromě zmíněného renesančního paláce ve vnitřním hradě vzniká ještě mladší renesanční palác ("bibrštejský") datovaný 1545 se zajímavým štítem, rustikou a sgrafitem a brzo potom budova pod věží, již se jako tunelem vstupuje do hradu. Romantiku hradu zvyšovaly ohrazené dřevěné chodby za cimbuřím, které snad budou obnoveny podle kreseb z náčrtníku Josefa Mánesa.

V okně hradní kaple, na jejíchž dveřích se zachoval bronzový gotický kruh na otvírání, držžený zuby lví hlavy, byla donedávna pozoruhodná gotická vitráž, zpodobňující postavy sv. Jiří a Panny Marie s Ježíškem. Všechny tyto kusy pocházejí z doby hasenburské. Rytířské oděti světcevo je věrným obrazem rytíře první čtvrti 15. století. Překrásná a téměř ojedinělá ukázka sklářského umění snad českého (jak dokazuje rozbor chemický i umělecko-historický), se po dlouho trvající restauraci vrátila na Kost, nikoliv ale na své původní místo, nýbrž do okna nově upraveného gotického paláce. A tak teprve teď můžeme plně ocenit krásnou křivku Mariina těla, z níž vyzůstá jemně prokreslená partie obličeje, i Ježíška, měkce posazeného do matčiných rukou. Rytíř stojící proti ní projevuje více pohybu, neboť jeho postava není tísněna šatem. Nakročené nohy a u těla visící ruka spolu s nakloněnou hlavou vnášejí do postavy pohyb. Zdá se nám, že železem obalený rytíř se chystá vykročit s plochy okna a přímo čekáme na zvuk jeho těžkých kroků.

Architektonická úprava starého paláce podnikaná od roku 1950 podle návrhů architekta Bř. Štorma a nápln exponáty ze sbírek Národní galerie udělaly z hradu objekt, jemuž není široko daleko rovno.

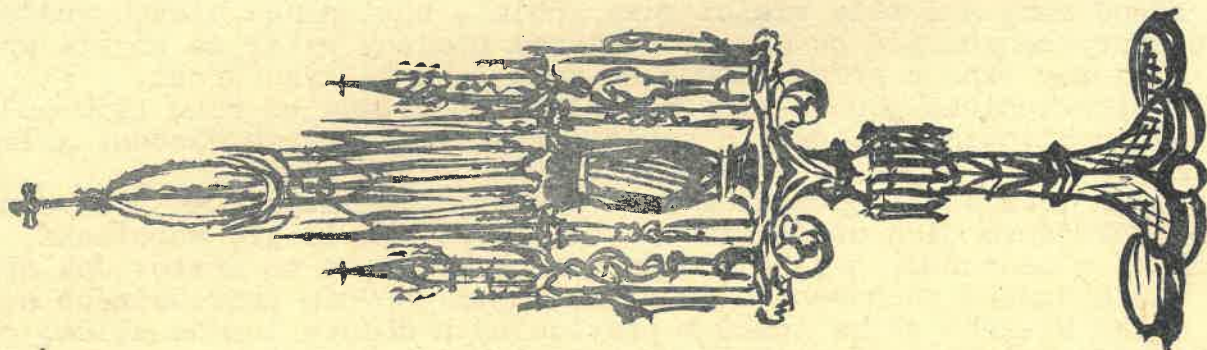
Koncem 15. století dochází k řadě událostí, o nichž víme jen velmi málo. Týkají se jich především dvě nejstarší privilegia sobotecká. První mluví o městečku, jež je druhým z nich povýšeno na město. Jak se zdá podle dodnes zachovaného půdorysu, tj. především pravidelného náměstí, kolem kterého obíhá téměř v pravidelných úhlech lomená ulice, došlo snad v polovině 15. století ke kolonizaci a s ní i k nové výstavbě v těsné blízkosti starší osady, jejíž jméno pak nová osada, jak bývalo zvykem, přebrala. Pravidelný půdorys je nápadně porušen "malým rynečkem", dosti neorganicky vkloubeným do pravidelného půdorysu. Jak se zdá, leží ale v přirozené ose původní komunikace. Zatím nemáme žádné, ani archeologické doklady o tom, kde by bývala stará tržní osada stála. Četné střepy vykopávané na Benešově, na Vodnanech aj. nejsou starší šeleberských privilegií.

Při výstavbě nového městečka mohl vzniknout i nový kostelík a zaniknout onen záhadný kostelík Panny Marie i tvrz Sobotka, jmenované ve starších pramenech. Že tehdy nový kostel skutečně vznikl, toho dokladem mohou být dva zachované zbytky původní výzdoby, které možno datovat do doby těsně před povýšením Sobotky na město. Je to především zajímavá plastika, dnes ve sbírkách Národní galerie na Kostě, a dosti poničená dvířka archy v museu na Humprechtě. V obou případech nejde o zvláště vynikající kusy, přesto však jsou to památky hodné připomenutí. V literatuře obíhají dohady, byli-li tento sobotecký kostelík dřevěný nebo kamenný; dohady jak se zdá zbytečné, neboť i starší i soudobé venkovské kostelíky jsou na Sobotecku všechny z kamene. Zdá se, že se původní sobotecký kostel příliš nelišil od kostela řítonického.

A konečně zbývá z této doby připomenouti památku nad jiné krásnou, jejíž význam po stránce umělecké daleko překračuje hranice našeho státu, totiž pozdně gotickou vysokou monstranci soboteckou, zapůjčenou dnes do expozice Národní galerie na Kostě. Jak dokázal Dr. Votoček (sborník Sobotka 1958), spadá vznik podstatné části této monstrance právě do doby povýšení Sobotky na město. Tato významná památka byla těsně spjata s historií města a za její záchranu obětovali naši předkové vše, co měli, nebáli se dokonce nasadit za ní i životy. A tak se stalo, že její historický a kulturní význam daleko přerostl její původní význam kultovní.

Eva Lososová kdysi nadhodila otázku, kde Oldřich Felix z Lobkovic, který monstranci daroval Soboteckým r.1601, tuto překrásnou věc vlastně opatřil. Nejde o vybavení původního soboteckého chrámku? Zajímavou shodu objevíme, srovnáme-li postavy na monstranci s postavami na zbytku archy: sv.Kateřina, sv.Dorota, sv.Václav a sv.Vít se vyskytnou na obou! Není to sice důkaz nijak přesvědčující, jde o světce tehdy oblíbené, přesto však je shoda velmi nápadná, zvláště uvážíme-li, jak přesně tehdy zněly objednávky. A konečně není vyloučeno, že známe i jejího výrobce: Tomáš Polák, uvedený Sakařem podle dnes neznámého pramene, skutečně existoval, jak doložil na základě pramenů Sakařovi asi neznámých Dr.Votoček. A konečně Sakař neměl snahu historii historii falšovat. Znal četné prameny, které zmizely snad dokonce s jeho pozůstalostí, ale byl příliš poctivý na to, aby vylepšoval své dílo výmysly.

/pokračování/

Miroslav Hataš

V Á L K A R O K U 1 8 6 6

(pokračování)

Proveďme si nyní rekapitulaci postavení rakouských vojsk u Jičína 28.června 1866:

1.lehká jezdecká divise ve složení: brigáda plukovníka barona Appela (tj. 9.husarský pluk knížete Lichtensteina, doplňovaný z okresů Komařno, Lučenec a Stoliční Bělehrad; 2. dragounský pluk knížete Windischgrätze, doplňovaný z okresů Písek, Praha, Plzeň a Jindřichův Hradec; a 4. baterie 11.dělostřeleckého pluku), brigáda plukovníka Wallise (1.dragounský pluk prince Savojského, doplňovaný z okresů Hradec Králové, Čáslav, Mladá Boleslav, Terezín, Cheb a Jičín; 10.husarský pluk krále pruského, doplňovaný z okresů Ráb a Stoliční Bělehrad; a 5. baterie 11.dělostřeleckého pluku) a brigáda generálmajora Fratricsevise (5.husarský pluk hraběte Radetzského, doplňovaný v okresech Velká Kaniša a Sopron; 8.husarský pluk kurfiršta Hessen-Casselského, doplňovaný v okresech Kapošvár a Pétikostelí; a 6.baterie 11.dělostřeleckého pluku) dosáhly prostoru Jičína.

Brigáda generálmajora Poschachera ve složení: 18.prapor polních myslivců (Češi z okresů Písek a Jindřichův Hradec); 30.pěší pluk barona Martini (Poláci z okresu Lvov); 34.pěší pluk krále pruského (Slováci

a Maďaři z okresu Košice); a 5. baterie 1. dělostřeleckého pluku se přisunovala k posile 1. lehké jezdecké divise k Jičínu.

Brigáda generálmajora Piretta ve složení: 29. prapor polních myslivců (Slováci a Maďaři z okresů Košice, Prešov a Bánská Bystrica); 18. pěší pluk velkoknížete Konstantina ruského (Češi z okresu Hradec Králové); 45. pěší pluk arcivévody Zikmunda (Italové z okresu Verona); a 6. baterie 1. dělostřeleckého pluku tábořila v prostoru Samšiny.

Brigáda generálmajora Barona Ringelsheima ve složení: 26. prapor polních myslivců (Italové z okresů Padova, Treviso, Verona a Vicenza); 42. pěší pluk krále Hannoverského (Češi z okresu Terezín); 73. pěší pluk vévody Württemberského (Češi a Němci z Chebska); a 2. baterie 1. dělostřeleckého pluku byla v prostoru severně od Sobotky a kryla bok ustupujících jednotek proti nepříteli od Svijan a Turnova.

Brigáda generálmajora Leiningena ve složení: 32. prapor polních myslivců (Ukrajinci z okresu Mukačevo, Maďaři z okresu Ungavár a Slováci z okresu Prešov); 33. pěší pluk hraběte Gyulaye (Maďaři z okresu Arad); 38. pěší pluk hraběte Haugwitze (Italové z benátského okresu Monselise) a 4. baterie 1. dělostřeleckého pluku stála na levém břehu Jizery proti Mnichovu Hradišti.

Brigáda generálmajora rytíře Abele ve složení: 22. prapor polních myslivců (Poláci a Ukrajinci z okresů Stryj, Tarnopol, Kolomea, Černovice, Břežany a Stanislav); 35. pěší pluk hraběte Khewenhüllera (Češi z Plzeňska); 72. pěší pluk barona Ramminga (Slováci a Maďaři z okresu Bratislava); a 3. baterie 1. dělostřeleckého pluku stála rovněž na levém břehu Jizery proti Mnichovu Hradišti.

2. husarský pluk velkoknížete Mikuláše (Maďaři z okresů Foragaš, Orlat, Karlovský Bělehrad, Kološ, Maros Varsarhely a Bystřice) a saská jízda se nacházely u Dolního Bousova.

Muniční park sboru, pionýrská setnina a souprava válečných mostů byly v prostoru Oseka.

Parný letní den 29. června 1866 byl ve znamení pochodu rakouských vojsk k Jičínu, kam jednotky značně vyčerpané během dne docházely a zaujímaly přidělené jim prostory. Rozmístění vojsk bylo následující:

Krajní pravé křídlo tvořila brigáda Pirettova, která 1. a 3. praporem 18. pěšího pluku obsadila a k obraně připravila městečko Železnici, 1. a 2. praporem 45. pěšího pluku a 6. baterií obsadila svahy vrchu Železný a les Obárku. Zbytek brigády jako záloha stál na silnici u Těšína.

Brigáda generálmajora Poschachera v centru sestavy: 34. pěší pluk a 5. baterie na východních svazích mezi Brady a státní silnicí od Turnova, 30. pěší pluk na svazích severně od osady Brada k Jinolici. Oba pluky vysunuly po jednom praporu vpřed a vytvořily tak řetěz střelců na okrajích lesa směrem k Poddůlší a Jinoličkám.

Brigáda generálmajora Abele obsadila 35. pěším plukem zalesněná úbočí severně od obce Prachov proti Březce a Libuni a kryla přístup z tohoto směru do Prachovského sedla. 72. pěší pluk a 3. baterie patřily již k jižnímu křídlu fronty a stály na táhlém jižním svahu Prachovských skal jižně od obce Prachov čelem k západu, k Hornímu Lochovu.

Brigáda generálmajora Ringelsheima tvořila levé křídlo sestavy. Stála ve dvou šicích, z nichž první byl tvořen ve středu 1. a 2. praporem 42. pěšího pluku v Dolním Lochově, vpravo 3. praporem 42. pěšího pluku v Horním Lochově a levé křídlo v prostoru vrchu sv. Anny tvořil 3. saský jezdecký pluk. Východně od Horního Lochova na hřbetě zaujaly palebná postavení 2. a 3. baterie 1. dělostřeleckého pluku. Druhý šik mezi Lochovem a Ohavčí tvořil ve středu 26. prapor polních myslivců a 3. prapor 73. pěšího pluku, který navazoval severně odtud na 22. prapor polních myslivců a 1. prapor 72. pěšího pluku, patřících již brigádě generálmajora Abele. Na levé krajní křídlo byl vysunut 2. husarský pluk sborový mezi vrch sv. Anny a Ostružno.

Brigáda generálmajora Leiningena tvořila všeobecnou zálohu sboru u vsi Rybníček jižně od Brad.

Mezera mezi brigádou Pirettovou v Železnici a brigádou Poschacherovou na Bradech byla vyplněna jednotkami 1. lehké jezdecké divise gene-

rálmajora Edelsheima a sborovou dělostřeleckou zálohou, tvořenou 7., 8., 9., 10. a 11. baterií 1. dělostřeleckého pluku, posílenými ještě 6. jízdní baterií od 11. dělostřeleckého pluku. Tato sborová dělostřelecká záloha stála východně od Brad na čáře asi dnešní cesty z osady Brada do Dílců a svým levým křídlem překračovala silnici z Jičína k Turnovu.

Do mezery mezi Železnici a Brady měla být přisunuta ještě část jednotek saského armádního sboru s úkolem obsadit Dílce, což se také později zčásti uskutečnilo.

Z dělostřeleckých baterií sborové zálohy pod číslem 11 byla rakouská raketová baterie. Takový raketový kanon tvořila tehdy lehká dřevěná skládací třínožka, která měla zařízení ve tvaru žlabu, kterému bylo možno dávat různý sklon - náměr. Do tohoto žlabu se vkládala raketa. Byl to dlouhý náboj, jehož přední část tvořil granát buď trhavý nebo zápalný, v zadní části pak byla umístěna prachová raketová hnací náplň. Raketa byla stabilizována dlouhou dřevěnou tyčí. Bylo to zařízení lehké, vysoce pohyblivé a kromě účinku střely při dopadu měly tyto rakety i vysoký morální účinek, jak nám dokládají dějiny některých pruských pluků, bojujících o les Svíb u Hr. Králové, kde byly též rakety zasazeny.

Rakouské postavení u Jičína bylo dobře zvoleno, opíralo se o dominantní body - městečko Železnici a vrch Železný, vrchy Brada a Přivýšina a dominantu Světá Anna, přístupy k němu byly kryty dělostřeleckou palbou, křídla opřena o terénní překážky (pravé o zalesněný masiv Tábor, levé o těžko schůdnou pánev rybníků u Ostružna a lesní masiv Houseru a Lorety. Ve středu se opíralo o těžko schůdný masiv Prachovských skal. Pro toto hodnocení svědčí i ta skutečnost, že prakticky až do zahájení všeobecného ústupu rakousko saských vojsk pruské jednotky dosáhly jen nepatrného územního zisku. Přitom opotřebovaly téměř veškerou svou živou sílu a draze za to zaplatily ztrátami. Jak již bylo v předcházející kapitole v přehledu bojů zdůrazněno, byla jičínská bitva pro pruská vojska nejkrvavější bitvou před bitvou u Hradce Králové.

A nyní se podívejme na pruské jednotky. V 09.00 hodin 29. června 1866 vydává princ Bedřich Karel pruské I. armádě následující dispozice:

Velitel II. armádního sboru generálporučík Schmidt vyrazí 3. divisi generálporučíka von Werdera, opanuje Podkost a Sobotku a postoupí na Jičín, který bude již mezi tím obsazen 5. divisi generálporučíka von Tümlinga. Jičín necht je ještě dnes obsazen.

4. divise generálporučíka Herwartha von Bittenfeld postupuje přes Libuň rovněž na Jičín. Stejně postupuje 1. jízdní divise generálmajora von Alvenslebena.

5. divise generálporučíka Tümlinga od III. armádního sboru dostává rozkaz ihned vyrazit a obsadit Jičín, tam se opevnit a vysunout stráž.

Divise generálporučíka Werdera od II. armádního sboru vyrazí ve 12.00 hodin a postoupí přes Sobotku k Jičínu, kam ještě dnes dorazí.

7. divise generálporučíka von Fransecky od IV. armádního sboru následuje divisi Werderovu a dorazí do Podhradí.

4. divise Herwarthova a jízdní divise Alvenslebenova následuje přes Turnov ještě dnes.

Hlavní stan přejde do Horního Bousova.

Sestava pruských vojsk tedy byla: od Turnova postupovala 5. divise Tümlingova z Rovenska a za ní 4. divise Herwarthova a 1. jízdní divise Alvenslebenova; Od Sobotky 3. divise Werderova od Žehrova a 7. divise Franseckeho od Bosně.

Kolem poledne nebylo o Prusech ještě ani slohu. Saský korunní princ Albrecht, který převzal velení spojených vojsk rakousko-saských u Jičína, navštívil svého otce, krále Jana, který přehlížel v Podhradí saskou divisi Stieglitzovu.

Asi kolem 15.30 hodin hlásily hlídky 1. lehké jezdecké divise, že se nepřítel přibližuje. Protože oba velitelé, Clam-Gallas ani saský korunní princ, nevěděli dosud nic o změněném rozhodnutí velitele Severní armády, přijali boj. Ten se také brzy rozvinul.

/pokračování/

R Y B N Í K Á Ř S T V Í N A S O B O T E C K U

Již v 16.století při převodu kosteckého panství na nového majitele byly mezi předávanými zařízeními uváděny i rybníky. Nebylo jich málo a byly dobrým zdrojem příjmů. Při vypracování rozpočtu kosteckého panství v roce 1638 bylo počítáno z rybníků s výnosem 1914 kop grošů míšenských zatímco za dříví počítáno s výnosem 450 kop gr.míš. a za ovoce 200 kop gr.míš. /Pekař, Kniha o Kostí I., kap.1./

K přehledu rybníkářství na Sobotecku ještě dnes dobře poslouží mapa, vyhotovená zeměměřičem Ignácem Hötzlem kolem roku 1750 /příloha Knihy o Kostí II./. Kromě velkých rybníků je v mapě vyznačeno přes padesát rybníků menších. Rybníků však bývalo dříve ještě více, jak svědčí zbytky rybníčních hrází. O zajišťování vody některým rybníkům bylo postaráno důmyslnými vodními stavbami.

Největší částí rybníků na Sobotecku dodával vodu potok Klenice s přítoky.

Na potoce, který není přítokem Klenice a vytéká z Meziluží, vyznačuje Hötzel 1 menší rybník, Mezilužský. Směrem po vodě jsou zbytky dalších rybníčních hrází.

V bezprostřední blízkosti hradu Kostí je v mapě vyznačeno 8 rybníků zásobovaných vodou z pramenů Klenice. Největší z nich jsou Bílý a Černý. Nedávno byl nad Bílým rybníkem znovuzřízen rybník Partotický, dnes velmi vyhledávaný jako koupaliště.

Dnešní rybník v Plakánku "Na pile" se jmenoval původně Řehákovský. Pod tímto rybníkem navazuje do Střehomského Plakánku Plakánek Vesecký, jímž protéká potok. U jednoho z pramenů tohoto potoka byl nedávno znovuzřízen při silnici k Semtinám menší rybník Hötzlem označený jako Vesecký. Při vtoku potoka od Vesce do Veseckého Plakánku stával ve skále tesaný mlýn. Dnes jsou zde stopy po mlýnici, šachta pro mlýnské kolo, kamenný žlab a zanesený náhon. Nad náhonem v místech, kde vede cesta ke Střehomi, byla vodní nádrž. Dnes je zde louka. Můžeme usuzovat, že tuto nádrž užíval mlynář tak-é k chovu ryb.

Potok z Veseckého Plakánku byl při vyústění využit i k zásobování rybníku "Na pile" vodou. Stalo se tak stavidlem a náhonem, vedoucím po úpatí hradiště Poráně. Dnes je náhon zanesen a voda vtéká do potoka ke Střehomi. V případě obnovy tohoto náhonu pro rybník "Na pile" našly by se při rekonstrukci asi střepy z nádob z hradiště na Poráni. Když v r. 1944 prováděl univ.prof.Dr.Jan Filip první předběžný průzkum Poráně - viz Jan Filip; Dějinné počátky Českého ráje, Praha 1947 - našel zbytky nádob právě mezi zaneseným náhonem a úpatím skal.

Ve Střehomi, kam teče Klenice od Kostí, je dodnes velký rybník, pod ním byl nedávno zbudován další - Buškovský, pak následuje velký rybník Šlejšferna a hned pod ním největší, nedávno obnovený rybník Červenský, jehož hráz je již v blízkosti Dolního Bousova. Do tohoto rybníka tekou i přítoky Klenice od Sobotky a Spyšové.

V humprechtské oboře byly dva rybníky. První měl hráz asi v místech nynější železniční tratě a u Hötzla je označen jako Podvinský; druhý byl v místech nynějšího sportovního hřiště. Těsně nad Osekem býval rybník Osecký - dosud se říká v Oseku Macounům z usedlosti u hráze Macoun Podhráský. Pod Osekem byl větší rybník zvaný Matický, do něhož vtékal i u měle svedený potok přítékající z Kdanic a z Matic.

Menší potoky se sbíhaly ze Sobotky a Spyšové ke Kdanicům, kde se stékaly a zásobovaly vodou rybník Šibenák nad Maticemi, odkud byla - a dodnes je - voda vedena průkopem nízkým sedlem do rybníka Matického a odtud do Červenského.

Zajímavé bylo zásobování vodou rybníka Bukovského pod Trním. Mohutná hráz ukazuje, že to nebyl rybník nejmenší. Měl však celkem malé povodí. Silný pramen v lese pod Krocnou nestačil k zásobování tak velkého rybníka. Staří rybníkáři si dovedli poradit. Rybník Šibenák pod Kdanicemi u Matic měl dosti velké povodí i dosti vody. Byla proto přímo na kraji ~~na~~ Kdanic část vody od Sobotky a Spyšové svedena do zvláštního náhonu,

vyvedena nad rybníkem Matickým a prokopáním menší terénní vlny zavedena do rybníka Bukovského. Odtud odtékala voda do dnes obnoveného rybníku Zvolínku a pak do rybníka Záhorního u Dolního Bousova.

Jak vyličenno, všechny vody od Kostí a Sobotky (pokud část nebyla odvedena do rybníka Bukovského pod Trním) vtékaly do rybníka Červenského u Dolního Bousova. V jeho okolí a dále k Vlčímu Poli byl největší počet malých i velkých rybníků. Bylo by vděčným tématem popsat v časopise Bousovák všechny rybníky v okolí, zejména pak ty ze zrušených, které přicházejí v úvahu pro znovuzřízení. Obnovit již nepůjdou velké rybníky Šibenák u Matic a rybník Záhorní u Dolního Bousova, jejichž dna dnes přetíná železniční trať od Sobotky. Rybník Bousovský těsně u Bousova nelze obnovit pro zastavení, jakož i pro železniční trať, právě tak jako velký rybník Rohacký u Rohatska.

Ještě další dva rybníky u Rohatska stojí za zmínku. Hötzel je na mapě označuje jako Větrník a Malý Větrník, vtékal do nich potok od Vlčího Pole a Skyšic. V 1. čísle letošního ročníku Zpravodaje Šrámkovy Sobotky je velmi zajímavá studie Gustava Baumhaiera o větrných mlýnech na Sobotecku. Uvádí se zde, že u Rohatska byl v roce 1849 postaven větrný mlýn (po sobotecku se dodnes říká větrák, nikoliv větrník). Půjde ale spíše o přestavbu nebo o novou výstavbu s využitím osvědčeného místa, kde stával dříve asi dřevěný větrák. Podle něho byly také oba rybníky nazvány, musel stát tedy již před polovinou 18. století.

V obvodu "zálesních vesnic", jak se dříve říkalo Markvarticku, bylo několik menších rybníků. Na větší zde bylo málo vody, jde o území v blízkosti rozvodí potoků Klenice, Bunky (tekoucí od Zajakur přes Samšinu k Mladějovu) a říčky Mrliny. U Lavic byly dva menší rybníky, odkud voda odtékala směrem k Samšíně, kde potok hnal již mlýn. Zde byla vodní nádrž a podobně tomu bylo i u mlýna pod Habojedy.

Pod Mladějovem byl nedávno obnoven rybník v Německých Dolech. Na Žehrovce mezi Pleskoty a Skokovy jsou dosud zachované hráze zrušených rybníků. A dále, než Žehrovka vyústí do Jizery, napájí velký rybník Žabakor, kde je sídliště mnoha druhů vodního ptactva. Je požitekem pro ornitologa pozorovat na tomto rybníku život ptactva.

O užitku z chovu ryb, sklizně a zpracování orobince (rákosu), o vlivu rybníků na klimatické a vodohospodářské poměry, o využití pro rekreaci a vodní sporty není třeba se rozepisovat.

Znovuzřízení rybníků se projeví i zvýšeným osídlením vodním ptactvem. Ukázalo se to již po napuštění rybníků Červenského a Buškovského u Oštic. Na komíně bývalé sodovkárny ve Střehomí hnízdí již několik let čápi. Přírůstek vodních ploch může mít vliv i na jarní a podzimní tahy vodního ptactva přes Sobotecko.

S ochozu Humprechta jsou vidět zrcadlící se hladiny rybníků od Střehomí k Dolnímu Bousovu. Bylo by pěkné pro Sobotku i Dolní Bousov, kdyby se ve znovuzřizování, případně budování rybníků nových pokračovalo, rovněž Mladějovsku by zřizování rybníků prospělo.

J. a V.Š.

P O Z D R A V Y . . .

Těžko psát o někom, koho známe jako dovedného a poutavého vypravěče, milovníka krásného čistého jazyka, moudrého a zastávce a nadšeného bojovníka za vše krásné v lidském životě a v lidech.

A je to tím těžší, jestliže jde o národní umělkyni Jarmilu Glazarovou. Tady každé slovo je zbytečné, protože jenom láska je na místě. Láska a obdiv k jejím knihám, k tomu, co krásného a dobrého vykonala ve jménu míru a lidského štěstí, k jejím slovům, která stále slyší každý, kdo měl to štěstí a slyšel někdy Jarmilu Glazarovou mluvit.

Myslím, že na tomto požitku se v hodně velké míře podílí Sobotka a její obyvatelé. Vždyť je tomu již pěkná řádka let, kdy poprvé přijela k nám, aby se s námi rozdělila o své dojmy z pobytu v SSSR. Tak, jak upoutala poprvé svým milým zjevem a plastickým nádherným vyprávěním, tak tomu bylo ještě mnohokrát. A mezitím ty časté přátelské "pobýtky" at při návštěvách Sobotky a jejích romantických zákoutí, at při našich návštěvách v Turnově, kde se tak hezky sedalo v zahradě nebo v útulném domě. Co tady bylo vždy pohody! Jak zářil mírný humor v šelmovském zamžknutí oka, jak srdečně jsme se smávali různým příhodám, vyprávěným tak poutavě, tak zajímavě, tak nekonvenčně... Nebylo přehrad mezi námi, vše milé, srdečně upřímné...

Velmi často jsem si v duchu vybavovala vzpomínky na naše první setkání, kdy s obavou a úzkostí v srdci jsem očekávala příjezd paní spisovatelky na naši první besedu s ní, protože jsem si představovala někoho, kdo musí být úplně jiný než "obyčejný" člověk. Zatím však z autobusu vystoupila paní, která velmi přátelsky a velmi mile se s námi uvítala a byla prostě nadšena tím, že i malá holčička jí přišla naproti. Co bylo hned povídání, dotazů, co krásných postřehů a srdečných slov... To byl první večer, který byl počátkem všech těch dalších besed, projevů a také nenadálých návštěv Sobotky. Vzpomínám si, jak při jedné takové návštěvě jsme zašly do Šolcova statku, jak se smutným úsměvem jsme prolézaly rozpadávajícím se stavením, do něhož se rozbitými došky valila voda z šedého nebe. A jak radostně se usmívala, když pak byla svědkem otevření opraveného rodného statku básníka Václava Šolce při VIII. Šrámkově Sobotce.

To jsou jen letmé vzpomínky, do nichž významně zapadají i všechny ~~další~~ Šrámkovy Sobotky od I. až do letošní jubilejní X., kdy účast naší paní spisovatelky přinesla vždy závažné náměty pro celou naši veřejnost. Dala vzniknout i líbezné knížce "O kráse české řeči".

Patřilo by sem vzpomenout i zfilmované Vlčí jámy, v níž si zahrálo i sobotecké náměstí, hudba pana Janků a mnozí sobotečtí občané - nebo krásného fejetonu "Hluboce zašum, stromová harfo" z knihy "Píseň o rodné zemi" a mnoha dalších projevů lásky naší paní spisovatelky k Sobotce.

Vím, že těchto několik řádků neodpovídá významu 7. září, ale jsou psány srdcem a jsou alespoň malým poděkováním za všechno přátelství, lásku, srdečnost a něžnou krásu slov, které naše paní Jarmila dala všem Soboteckým. Všichni u nás jsme hrdi na toto vzácné přátelství, o němž věříme, že potrvá stále i v dalších letech, do nichž přejeme hodně, hodně zdraví a všeho, co je potřebné ke štěstí člověka.

DBK

Vážený a milý Jaroslave Seiferte,

víme, že v těchto dnech budete dostávat mnoho a mnoho pozdravných dopisů, že o Vás bude napsána řada oslavných článků - a to vše proto, že 23. září oslavíte pětadesátku. A protože asi z toho všeho slavení budete trošku unaven, tak jenom krátce: Napsal jste kdysi krásná slova o knížkách Šrámkových veršů. Pamatujete? "...Ty jeho nosili jsme věčně po kapsách..." To pátí do písmene i o knihách veršů Vašich. To Vám vzkazujeme my Soboteští, kteří Vás máme moc rádi. Všichni se také těšíme, že se u nás zastavíte, až zase někdy pojedete do Jičína. A k tomu životnímu jubileu Vám přejeme to, co všichni ostatní gratulanti: mnoho zdraví, klidu a tvůrčí pohody!

Se stejnou srdečnou skromností pozdravujeme třetího jubilujícího národního umělce - Zdenka Š t ě p á n k a , který se 22.září dožívá sedmdesátin. Připomínáme si nesčetné postavy, které mistrovsky ztvárnil na divadle i ve filmu, a jsme mu vděční zejména za nezapomenutelného Jana Hlubinu v Měsíci nad řekou i za interpretaci mnohých Šrámkových básní, z nichž Písecká svědčí o hlubokém souznění interpreta s autorem, kterého Štěpánek charakterizuje jako "jemného básníka lidských vztahů a osudů". Škoda, že se v Štěpánkové vzpomínkové knize Herec /Mladá fronta 1961/ nedovídáme nic o prvním setkání Zdenka Štěpánka se Šrámkovým Létem, v němž mladý herec vystoupil 24.listopadu 1920 v dalekém Krasnojarsku. Těšíme se, že se o tom i o jiném dočteme v dalších vzpomínkách. Zatím přejeme milovanému umělci hodně zdraví a ať mu ještě dlouho "zní vítr stříbrný, jak zníval dřív."

L i t e r á r n í z e S o b o t e c k a

- Svobodné slovo 2.VIII. oznámilo, že v Opavě chystají inscenaci hry Stříbrný vítr podle románu Fráni Šrámka.
- Uvedení Šrámkových Zvonů v pražském divadle S.K.Neumanna oznamují Rudé právo 31.VIII. a Lidová demokracie 1.IX.
- Ve filmu a divadle 29.VII. je fotografie z filmu Odcházeti s podzimem.
- K X.Šrámkově Sobotce se vrací M.Hejnová v Učitelských novinách č.34-35/66 a také Pochodeň 20.VIII.
- O uvedení Léta v rozhlase se zmínila Práce 5.VIII. a Čsl.rozhlas 1.8.
- Učitelé-výtvarníci, kteří loni malovali v Sobotece, byli letos opět v kraji Fráni Šrámka - na Písecku. Psala o tom Jihočeská pravda 14.8. a Učitelské noviny 4.VIII.
- V Kulturní tvorbě č.33/66 je na příkladu hesla o Fránovi Šrámkovi kladně recenzován II.díl České literární bibliografie.
- Veselý příběh ze života Václava Špály uveřejnil Svět v obrazech č. 35/66 a obrázek jeho ilustrace k Babičce Novinky Odeonu č.7-8/66.
- Básně Blanky Švábové Jedna z léta byla otištěna v Pochodni 14.VIII.
- Dvě nové studie Dr.Karla Samšínaka přinesly polské Zeszyty problemowe postępow nauk rolniczych č.65.
- Nové recenze Jar.Šimánka uveřejnila Mladá fronta 18.,19. a 25.VIII.
- V Září Mladoboleslavská č.34/66 píše Dr.Jiří Filsak o Škole v přírodě.
- V časopise Myslivost č.7/66 píše Vladimír Odstrčilík o neobyčejném úlovku srnce v okolí Sobotky.
- Velkou reportáž z putování naším krajem uveřejnil M.Sequens pod názvem "Ukážu ti cestu rájem" v Práci 13.VIII.
- K událostem roku 1866 v našem kraji se vrací Pochodeň 25.VIII. a Bousovák č.8/66. Rozmnožený tisk o roce 1866 v Libáni vydala Osvětová beseda v Libáni pod redakcí Fr.Vojtíška.
- 8.číslo Bousováka dále přináší mnoho zajímavostí ze současného života města, další list z dolnobousovské kroniky, článek o založení tamního kostela r.1766, informace o sjezdu rodáků atd.
- Srpnová čísla Předvoje přinášejí další pokračování seriálu M.Hataše o roce 1866, informace o žních na Sobotecku, články o literární soutěži SS, o letošní turistické sezóně na Kosti, o výstavbě pošty na Samšíně, o sobotecké pekárně, první část vzpomínek J.Drázského na Sobotecko kolem r.1900, fotografií ze soboteckého koupaliště aj.

D o s o b o t e c k é k n i h o v n y

ČSAD v Hradci Králové vydala velmi užitečnou publikaci "Za rekreací ve Východočeském kraji". Kromě turisticky významných jízdních řádů autobusů ČSAD obsahuje stručný popis významnějších míst a památek, seznam tábořišť a informace o možnostech ubytování v jednotlivých oblastech Východočeského kraje.

Václav Šolc: Indiáni na jezeře Titikaka /Orbis Praha 1966, 142 str./.
Šolců bývalo na Sobotce, zejména pak v Sobotce, dost a dost. Rozlišovali se nejen křestními jmény, ale často i přezdívkami jako: arendátor, chasník od notára, Kendík, Magnet apod. Byla mezi nimi i řada Václavů: básník Prvosenek Václav Šolc /1838-1871/, rabakovský rodák Václav Šolc, chasník u notáře Ponce /1878-1959/, pochovaný na sobotecském hřbitově, soudní podúředník Václav Šolc /1868-1937/, otec Jana V. Šolce-"Kendíka" /1877-1953/ a tento Dr. Václav Šolc, pracovník Náprstkovy musea v Praze, vynikající etnograf a cestovatel.

Není v Sobotce neznám. Narodil se u nás 27. IX. 1919, přednášel zde o Číně /1959/ a o Vietnamu /1962/atd., naše děti jej znají podle dobrodružné knížky Velká plavba /1959/ a čtenáři Práce z července minulého roku ze seriálu 10 článků "Mezi bolivijskými Indiány". Nyní pak jsme s chutí sáhli po jeho nejnovější cestopisné knížce "Indiáni na jezeře Titikaka". Má 12 kapitol, obsahujících bohaté dojmy a zážitky, jež nasbíral mezi jihoamerickými Indiány Aymary v Bolívii, kde pobýval jako jediný běloch mezi 500 rudochy. Přijali ho velmi přátelsky. Po osmi měsících, jež mezi nimi prodlé, loučil se s nimi velmi nerad. Napsal o tom v závěru knihy: "Každý člověk se rád vrací tam, kde se mu líbilo a kde mu bylo dobře. Také já bych se chtěl vrátit." A učinil tak již dvakrát: poprvé touto zajímavou knížkou, několika články a pořady v rozhlase a v televizi a podruhé letos v květnu, kdy odcestoval do Chile, sousedící s Bolivií, aby tam pokračoval v průzkumu národa Aymarů, žijícího také v této zemi jižní Ameriky. Na vánoce se hodlá vrátit. Na radostnou shledanou, milý Amerikáne! -fb-

František Pala: Emil Axman - život a dílo /Akademia Praha 1966, 392 stran, 5 příloh/.

Před touto zevrubnou publikací napsal Pala o svém osobním příteli a krajanu kromě nekrologu do Hudebních rozhledů pod názvem "Po stopách Emila Axmana" dvě studie: "Lidovost Axmanova odkazu", v níž dovodil, že podstatou lidovosti je mravní schopnost ztotožnit se s lidem, a "Emil Axman a Frána Šrámek", uveřejněnou v Besedě roku 1949. Monografie o Axmanovi byla dopsána r. 1951 a na vydání čekala dlouhých 15 let. -fb-

Příruční slovník naučný, III. díl, M-Ř /ČSAV Praha 1966, 960 stran/.
Od vydání II. dílu uplynula tři léta - III. díl vyšel tedy se značným zpožděním. Příčiny: obtížná situace polygrafického průmyslu, nezadržitelně rychlý rozvoj vědeckých poznatků a zastarávání dřívějších, protínkové změny v politickém obrazu světa. Tento díl je zpracován v duchu a v zásadách, na nichž spočívaly předcházející díly. Doufejme, že IV. díl nedá na sebe tak dlouho čekat a že v dodatcích se objeví hesla (jména), jež jsme zde marně hledali. Uvádíme jenom namátkou: Mačenka Ferdinand /1878-1938/, Mačenka Josef /1869-1928/, Mach-Stránský Jan /1915-1945/, Maštálka Jindřich /1866-1926/, Medonos Václav /1888-1962/, Merhaut Vladimír /1868-1936/, Novák Jan Bedřich /1872-1933/, Novák J. V. /1848-1918/, Novák Ladislav /1872-1946/, Novák Mirko /1901/, Pala Dušan /1924-1945/, Pala František /1887-1964/, Peča Vilém /1879-1900/, Pekelský Jaroslav (o něm jen zmínka u hesla Ondříčkovy kvarteto), Pelc Hynek MUDr. /1844-1915/, Petr Alois /1889-1951/ atd. -fb-

Tisky k letošní Šrámkově Sobotce: kromě tří plakátů, letáku a pozvánky byla letos vydána i šestnáctistránková programová brožura "X. Šrámkova Sobotka" s informacemi o jednotlivých pořadech, fotografiemi Šrámkova domu, seznamem tisků, které vycházejí ke Šrámkovým Sobotkám a ohlédnutí za dosavadními deseti ročníky SS. Vklusnou brožuru vytiskla tiskárna v Novém Bydžově a můžete ji dostat ve Šrámkově domě.

Tiskem vyšly i dvě z vítězných prací literární soutěže Šrámkovy Sobotky: v edici Umělecký přednes historie "Recitačního studia Šrámkova domu" "Tři roky se jménem Fráni Šrámka" a ve Východočeském nakladatelství v Hradci Králové studie Otakara Chaloupky "Vypravěč J. S. Kubín".

x od Evy Seemannové

S O B O T E C K Á V Ě Š E H O C H U Ě

Lebšní posvícenské dny navštívilo opět mnoho "přespolních" rodáků, kteří přivezli také docela hezké počasí. V programu byly dvě taneční zábavy - v sobotu posvícenská v sokolovně a v pondělí "zlatá" na Syrovandě, na níž hrála Knochova hudba z Kolína. Pozornosti se těšil i nedělní závod motokár, v němž sobotecký Josef Janků ml. obsadil čestné 2.místo a zajímavý fotbal.

Změny v sobotecké škole: Koncem minulého školního roku odešli na zasloužený odpočinek s. Josef Drahoňovský a Marie Paďourová, na jiné působiště přešla s. Jarmila Bázlerová. O prázdninách zemřela v Jičíně učitelka Zdenka Sindlarová. Počátkem nového školního roku nastoupili na sobotecké ZDS s. Blanka Svábová, Jiřina Havlová a Bronislava a Zdeněk Matějkovi.

MNV a OB v Libuní pořádají oslavy 100.výročí narození a 25.výročí úmrtí malíře Františka Kavána. Slavnostní večer se konal 10.září a promluvil na něm akad.malíř Karel Kinský z Turnova. Od 18.září je otevřena výstava Kavánova díla v Okresní galerii v Jičíně.

Výstavu obrazů národního umělce Václava Špály otevřeli ve Strakoncích. Potrvá do 28.září.

Zásluhou Okresní komise cestovního ruchu v Jičíně byly vydány nové zápalkové nálepky, které propagují známá místa našeho okresu, mj.Humprecht, Kost a Prachovské skály. Škoda, že se tyto akce nedělají ve spolupráci se sousedními okresy, takže třeba Trosky zde již nejsou, protože to je okres Semily.

V úterý 9.srpna se přehnal nad naším krajem silný liják, po kterém následovala menší povodeň stejně jako před 40 lety. Nejobtížnější situace nastala ve Spyšové, v Kdanicích a na soboteckém koupališti. Velké škody však způsobeny nebyly.

24.září začínají na Syrovandě opět taneční. Pořádá je OB Sobotka, vyučuje mistr tance Karel Novotný z Jičína.

Na sobotu 10. a neděli 11.září byl svolán sjezd rodáků a přátel Dolního Bousova a okolí.

Přírůstky soboteckého musea a archivu: osectí občané M.Macounová, J.Pažout a A.Ulrych obohatili sbírky krásnou malovanou skříní z r.1836, jakož i mnoha předměty zemědělského inventáře (cepy, nádoby aj.). Fr.Najman ze Sobotky daroval hezkou vázu zdobenou korálky, výrobek své matky. J.Linka ze Kdanic věnoval tři staré kramářské písničky z poloviny min.století, Dr.Karel Samšínek časopis Bousovák z r.1948 a paní Marie Stuchlíková ze Sobotky dvě fotografie z rodáckých sjezdů. Všem děkujeme za pochopení pro záchranu starých památek.

Poslední výsledky soboteckých fotbalistů: v prvních zápasech podzimního kola vyhrál Sokol Sobotka nad Popovicemi 3:1, remizoval se Železnicí 1:1 a s Hořicemi 3:3 a prohrál v Robousích 1:3. Po čtyřech kolech je na 6.místě tabulky.

Sobotečtí jubilanti: 70 let se dožívají: 11.IX.Václav Jirků a Václav Rulc ze Sobotky, 16.IX.Růžena Hanušová z Lavic, 26.IX.Anna Mařanová ze Lhoty Stankovy a 27.IX. František Karban ze Sobotky. 65 let se dožívají: 1.IX.Marie Bočková ze Zajakur, 6.IX.Kateřina Kratochvílová ze Sobotky, 12.IX. Marie Ječná z Čálovic a 13.IX. František Chrpa ze Sobotky. Všem srdečně blahopřejeme!

Kulturní kalendář jednou větou: 9.IX.1926 zemřel Jindřich G. Maštálka (článek o něm bude v příštím čísle). 11.IX.1746 bylo dokončeno sousoší na soboteckém náměstí. 12.IX.1866 se narodil malíř František Kaván. 14.IX.1941 zemřel jičínský školní inspektor Václav Zavadil.

Sňatky: 27.VIII.byli v Mladé Boleslavi oddáni Marcela Valkounová ze Sobotky a Karel Kalenský z Dolního Bousova a v Jičíně Zdenka Tomková z Drštěkryjí s Josefem Sudkem. 9.IX.byli v Praze oddáni Mirka Volfová s Josefem Špicarem. 17.IX.uzavřeli v Sobotce sňatek Vladimíra Dufková z Čálovic s Lubomírem Pytlíkem a v Karlových Varech Jana Frydrychová s Bohuslavem Matoušů ze Sobotky. 24.IX.byli oddáni v Mladé Boleslavi Věra Bílková a Leopold Lažan ze Sobotky. 1.X.uzavřou sňatek v Sobotce Miloslava Knytllová s Vladislavem Kozákem z Blat.

Úmrtí: 14.VIII.zemřela Antonie Knapová ze Samšiny ve věku 86 let. 16.VIII.zemřela Růžena Telenská z Dobšic ve věku 67 let. 24.VIII.zemřel Josef Tomášů z Markvartic ve věku 84 let. 28.VIII.zemřela Marie Janků z Rytířovy Lhoty ve věku 81 let. 4.IX.zemřela Anna Ježková ze Skařiny ve věku 47 let. 6.IX.zemřela Františka Brunclíková z Čálovic ve věku 76 let.

Srpnové číslo našeho Zpravodaje vyšlo se značným zpožděním. Omlouváme se Vám za to, zdržení nastalo nepředvídanými potíženími v tiskárně. Ale Vaše četné dotazy, kdy už konečně Zpravodaj vyjde, nás přesvědčují o Vašem zájmu o Zpravodaj. Věříme také, že další čísla už opět vyjdou včas.

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky. Řídí red.rada, odp.ředaktor K.Bílek. Kresby Dr.Al.Kafka. Adresa:Zpravodaj ŠS,Osvětová beseda Sobotka. Rozmnožuje: Středočeské tiskárny n.p.,provoz 203 Mladá Boleslav. Povoleno OŠK ONV Jičín číslo N-04 - 62042. Vychází nepravidelně, cca jednou měsíčně. Uzávěrka tohoto čísla byla dne 9. září 1966.